

O I S

O V I N Y

Nepostradatelný informační a inspirační zdroj pracovníků býv. OIS

Pravicový, liberálně-konzervativní chem.inž. občasník. Založeno r. 1996

Slovo úvodem

Nejbližší dny ukáží, zda budeme v dubnu „ještě za kamny“, jak říká lidová pranostika, nebo se projeví nastupující přechod přímo ze zimy v léto. No hlavně, aby ovocné stromové stačilo včas odkvést, než přijde nějaký ten rozmar ve formě mrazivých nocí. Statistika je převít a nějaký ten úlet se skoro vždy najde. To s aprílovým počasím tak nějak počítáme a nedokáže nás rozhodit. Zvláště ty, kteří pochopili, že není špatného počasí, jen člověk je špatně oblečený. Bude přibývat zeleně i květů a ovocné stromy vytvoří nádhernou kulisu. Tak si najděte čas se s ní pokochat a potěšit.

Motto**Představivost je důležitější než vědomosti.****Z citátů, reklam, inzerátů a...**

„Modlitba ajťáka: *Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Enter.*“

„Odkážme *MeToo* do oblasti *mýtů*...“

„Umění není pravda, ale lež, která umožňuje poznat pravdu.“ *Picasso*

„Moc přecházela častěji z rukou do rukou než z hlavy do hlavy.“

„Génius je ten, koho jako prvního napadne něco zcela samozřejmého.“

„Dělá-li soupeř chybu, netřeba ho rušit.“ *Napoleon*

„Žijeme v době, kdy dvacetiletí mohou psát paměti.“

„Muž má zmoudřet do třiceti a zbohatnout do čtyřiceti, jinak nemůže nic čekat od života.“

„Rozdávat rady je zbytečné. Moudrý si poradí sám a hlupák stejně neposlechne.“

Víte, že?

- Další krok ke čtení myšlenek. Vědci použili na signály mozku umělou neuronovou síť. Doufejme však, že se jim to nepodaří. <http://jdem.cz/eshew7>
- Proč zemská osa každých deset let zakolísá o několik metrů? <http://jdem.cz/eshew9>
- V historii Země možná funguje 600-milionový cyklus superkontinentů a zhruba dvojnásobný cyklus superoceánů. Každý druhý superkontinent by měl vzniknout po kompletním zanoření původního superoceánu, tedy jeho oceánské kůry, do zemských hlubin. <http://jdem.cz/es8hm9>
- Geny od otce, respektive jejich rekombinace, se u lidského zárodku začínají uplatňovat až když má čtyři buňky. Do té doby používá jen genetickou informaci matky. U jiných savců to bývá i od dvou či osmi buněk.

Zajímavá matematika

Rubikovu kostku vynalezl v r. 1974 maďarský sochař a architekt a stala se hitem. Na celém světě se jí prodalo více než 100 mil. kusů. Je to sada $3 \times 3 \times 3 = 27$ kostiček, jejíž stěny jsou obarveny 6 různými barvami. Existuje $4,325 \cdot 10^{19}$ konfigurací kostiček a jen jedna je ta *svorná*. Kdybychom měli jednu kostku pro každou z kongurací, mohli bychom s nimi pokrýt celý povrch Země (včetně oceánů) 250krát. V r. 2008 T. Rokicki dokázal, že kostku lze z jakékoliv výchozí konfigurace složit maximálně 22 otočeními. O dva roky pak badatelé pomocí počítače zjistili, že ji lze složit dokonce nejvýše 20ti tahy. Obdivuhodný výkon předvedl teprve patnáctiletý Patrick Ponce na závodech v americké Virginii. Rubikovu kostku se mu podařilo složit za neuvěřitelných 4,69 sekundy. Tímto časem překonal dosavadní světový rekord o 0,04 sekundy. Poslepu byla složena údajně za 30 sec.

Století manipulace

Lidé rádi klasifikují a tak jsme měli století páry, pak elektřiny, jindy zas elektroniky či biotechnologií. Byla určována velkými pokroky ve vědě a technologiích, která hluboce změnila a ovlivnila náš život. Ten se stal snazším, ale také složitějším. Člověk předmětům kolem sebe přestal rozumět a stal se jen jejich uživatelem. Princip kládiva, povozu, soustruhu byl jasný, ale co samočinný počítač, GPS navigace nebo tomograf? Jsou součástí našeho života a užíváme je, ale jsou pro nás jen pojmy. Příliš složité na to, abychom do nich viděli. A to je daň za technický pokrok. Zesložňující se společnost a všechno kolem nás.

Pokrok ovšem neminul ani psychologii a společenskou vědu. A ty dobře vědí, jak ošálit a splést naši mysl. No pomněte jen na optické klamy. Začalo to vědecky zaměřenou reklamou. Reklama plní tři základní funkce: Informuje, přesvědčuje a prodává. Psychologie reklamy zkoumá psychické procesy v člověku, které vedou k vyvolání žádoucího efektu, zejména nákupního chování. V tržním hospodářství je reklama nezbytnou součástí ekonomiky. V reklamě na nás útočí mnoho vědních oborů: neurologie, neuropsychologie, kognitivní psychologie nebo behaviorální ekonomie. A bůh ví, co ještě. Například neuromarketing využívá znalostí o funkčnosti mozku jako celku a znalostí jiných vědeckých disciplín, které by mohly být aplikovány v reklamní praxi. Reklama má změnit vaše chování a přinutit vás jednat podle ní. V reklamě je důležitý efekt známých osobností a erotických podnětů. Při nakupování jsme skenováni, analyzováni a hodnoceni umělou počítačovou inteligencí. Pak je nám nabízena personalizovaná cílená reklama. Nejprve upoutá vaši pozornost, vyvolá váš zájem, přesvědčí vás o potřebě a snaží se vás přimět k akci. Kdyby nefungovala, netočily by se v ní miliardy.

Zatímco reklama může jen způsobit průvan ve vaší peněženke, tak fakt, že stejné metody využívá propaganda, je mnohem více alarmující. Tady můžete přijít i o svobodu. Propaganda je stará jako lidstvo samo, ale její metody v předminulém století nabyly na agresivitu a rafinovanost. Starý lišák Josef Goebbels razil tezi, že stokrát opakovaná lež se stává pravdou. Komunisté v této linii pokračovali, infiltrovali mírová hnutí a nestydatě tvrdili své pravdy. V dnešní době se do propagandy zapojují i digitální média a umělá inteligence. *Fake news* na internetu a sociálních sítích. Trollové versus elfové. Zdá se, že tato media mohou ovlivňovat veřejné mínění a výsledky voleb. Brzy se zřejmě dočkáme i cílené personalizované propagandy. Nedělejme si iluze, obdobné metody používá i naše západní civilizace.

Nabízí se tedy otázka, co z toho, co si myslíme, jaké máme názory, je opravdu naše a co nám bylo do hlavy vpraveno manipulací. K čemu jsme došli sami vlastní analýzou a úvahami a co jen papouškujeme. Proč mluvíme o století manipulace, když propaganda tu byla i dřív? Náš život i svět kolem nás se stal velmi složitým, komplexním a těžko srozumitelným. Lidstvo se rozdělilo na masu konzumentů a malou tvůrčí elitu. Jsme informováni skoro o všem, co se stane, válečné konflikty míváme takřka v přímém přenosu, ale tyto informace jsou vždy jen zprostředkované tím, kdo nám je předkládá. Málokdy jsme přímými účastníky, málo čemu opravdu rozumíme. I zde jsme většinou konzumenty zpráv a událostí.

Co proti tomu můžeme dělat, abychom nebyli jen manipulovanými konzumenty? Moc možností zas až tak nemáme. Snad jen o věcech přemýšlet, hledat v nich souvislosti a hlavně snažit se získávat informace z různých zdrojů a porovnávat je. Vzdělání je výhodou. Často jde i o detaily. Ne nadarmo se říká, že chytrý člověk věří jen polovině z toho, co slyší, ale jen opravdu inteligentní ví, která polovina to je. Nebo též

Chceš-li dostat chytrou odpověď, musíš položit chytrou otázku. Tak se snažme, ať z nás nedělají ovce.

Kalendárium

- 21.4. -753 Založení Říma. počátek římského letopočtu „od založení Města“ (Říma): ab urbe condita (A.U.C.)
- 2.4.768 Karel Veliký francským králem (*2.4.742 - †28.1.814), Čáchy
- 23.4.997 Zavražděn Svatý Vojtěch (*957) jako misionář u pohanských Prusů v Sambii.
- 5.4.1355 Karel IV. je v Římě korunován císařem Svaté říše římské
- 24.4.1579 Císař Rudolf II. zakládá Kladrubský hřebčín v Kladrubech nad Labem
- 10.4.1710 Zákon zakazující kopírování registrovaných děl. Zákon královny Anny
- 15.4.1818 Založeno Národní muzeum v Praze
- duben 1861 USA Občanská válka Severu proti Jihu
- 1.4.1899 Nalezena zavražděná Anežka Hružová – Hilsneriáda
- 22.4.1915 První bojové použití chloru Němci u Yprés
- 25.4.1941 Erwin Rommel napadl Egypt
- 25.4.1945 Ustavující konf. OSN v San Francisku
- 30.4.1945 Francouzské ženy jdou poprvé k volbám.
- 4.4.1949 Ve Washingtonu založeno NATO
- 12.4.1961 Gagarinův let do vesmíru, první člověk na oběžné dráze
- 10.4.1972 Uzavřena úmluva o zákazu bakteriologických a toxických zbraních.
- 2.4.1982 Válka o Falklandy (V. Británie - Argentina) do 14.6.
- 25.4.1990 Na oběžnou dráhu kolem Země byl dopraven Hubbleův vesmírný dalekohled.
- 10.4.2010 Nedaleko Smolenska havarovalo polské vládní letadlo s prezidentem L.Kaczynským a polskou elitou při cestě k památníku v Katyni

Jak je to s genetickým původem?

Náš genom se skládá z miliard písmen genetického kódu a ty jsou směsicí bezpočtu generací, které nás předcházely. Děti od nás zdědí půlku, vnuci čtvrtku a pravnuci osminu, praprawnuci šestnáctinu a tak dále. Pro určení genetického původu člověka se ale nezkušují všechny geny, ale jen z chromozomu Y, který se dědí po otci a z mitochondriální *mtDNA*, která se zase dědí jen po matce. Tím se to zjednoduší. Chromosomální Adam neboli náš mužský prapředek pochází z Afriky a žil asi před 250 tisíci lety. Kupodivu pramáti Evu nikdy nepoznal, protože ta tam žila před 140 tisíci lety. Samozřejmě nebyli jedinými muži nebo ženami, ale měli to štěstí, že jejich DNA se dochovala, zatímco DNA ostatních mužů a žen ne, protože v jejich linii měli někteří muži jen dcery nebo byli bezdětní a tím linii přerušili. A obdobně u žen jen syny nebo bez potomků. Mezi obyvateli Česka jsou nejhojněji zastoupeni nositelé *mtDNA* typu H, kterých je kolem 40%. Víc než polovina z nich připadá je podtypy, jež se v západní Evropě vyskytují poměrně hojně. Jejich původ se někdy spojuje s předky, kteří žili během ledových dob na jihu kontinentu a po ústupu ledovců se přesouvali dál na sever. V mladší době kamenné to byl lid zvoncových pohárů či kultura šňůrové keramiky.

Asi desetina obyvatel Česka zdědila *mtDNA* typu J. Tato varianta vznikala před 35 tisíci lety na Středním východě a do Evropy se dostala s prvními zemědělci. Podobný podíl typu U5 je charakteristický pro pravěké evropské lovce a sběrače, ale časem jej vytěsňovali přistěhovanci. Postupně mizel a dnes ho mají hlavně Laponci. Typy T1 (7,7%) a T2 (4%) se k nám dostaly také s prvními zemědělci v době bronzové z Ruska a Ukrajiny a přinesli s sebou i

dispozice usnadňující trávení mléka, ale i základ indoevropských jazyků a umění výroby bronzu.

I mužský chromozom Y nabízí pestrý obrázek. V Česku dominuje varianta R1 u každého třetího Čecha, která pochází od pastevců, kteří se vydali se stády skotu ze stepí jižního Ruska a Ukrajiny na sever do oblastí zarostlých lesy. Variantu R1b pak má 20% Čechů od pastevců, kteří se vydali jižněji do západních stepí. R1a se často vyskytuje u slovanských národů, R1b u lidí hovořících germánskými a keltskými jazyky. Každý devátý muž zdědil Chromozom typu 11, jenž pochází ze severu Evropy a po kontinentu ho šířili nejprve germánské kmeny a pak i Vikingové. Každý jedenáctý muž nese variantu 12, která se hojně rozšířila mezi germánskými i slovanskými kmeny. S antickými civilizacemi spojuje varianta J2 (6%), typ E1b1b (6%) pak s obyvateli severní Afriky.

Tím, že jsme na křižovatce Evropy, se na nás také podepsali švédští a francouzští vojáci a další. Přesto tato srovnání genů Y a mtDNA nelze přeceňovat. Jsme daleko větší směsicí genů našich předků. V důsledku drastického ochlazení po výbuchu supersopky Toba před 74 tisíci lety a následné sopečné zimě většina lidí vyhynula a zůstalo jich jen asi deset tisíc, kteří se dále množili. Proto máme všichni tak podobný genom a také plno genetických poruch. DNA dvou goril žijících ve stejném pralese se liší více než genom Eskymáka a Křováka z pouště Kalahari. Jsme prostě lidé. *dle netu*

Český jazyk má v současné době 19 pádů:

1.-7. pád jsou obsaženy v základní gramatice

8. pád kdo z koho korytatív

9. pád koho, jak buzeratív

10. pád kdo, kam delimitatív

11. pád kdo, koho likvidatív

12. pád jak na koho intrikatív

13. pád komu, co podmazatív

14. pád co za co korupcional

15. pád jak komu protekcional

16. pád koho s kým konkubatív (sexual)

17. pád co na co prezervatív

18. pád komu, kam vlezatív

19. pád na koho, co seratív *z netu*

Naučme se žít v rozdělené společnosti

Stěžujeme si, že žijeme v rozdělené společnosti, ale svět už je takový. Stejně názory mají jen lidé v totalitních systémech a to ještě oficiálně a z donucení. Ostatně nejsme v tom sami a možná je to zákonitost demokratické společnosti, že nakonec se to ustálí na zhruba dvou polovinách. Podívejte se na Brity s brexitem. Američtí liberálové tak dlouho experimentovali s politickou korektností, arabským jarem vyvolali občanské války na středním východě, aby pak přišel Donald Trump a řekl, aby se Američané starali především o sebe. No a u nás máme Zemanovce a sluníčkáře.

Ve společnosti jsou lidé dvojího druhu. Jednak ti sebevědomí, kteří chtějí sami vzít svůj osud do svých rukou. Podnikají, zaměstnávají jiné, a ti spíše vyžadují, aby jim stát moc nepřekážel. Pak jsou ti druzí, a těch je většina, kteří se raději dají zaměstnat a nepohrdnou, když se za ně stát stará. No a pak jsou ještě i ti třetí, kteří nechtějí nebo nemohou pracovat a dožadují se, aby se o ně stát kompletně postaral. V demokratické společnosti má každý občan jeden hlas, bez ohledu na své vzdělání či míru, jak přispívá společnosti. A to si vlastně vynucuje populizmus. Protože kdo toho voličské základně dost nenabíjí, nemá šanci na zvolení. Nebo si dovedete představit stranu, která by řekla, že teď si musíme utáhnout opasky a za nějakých pět šest let to pocítíme ve svých peněženkách, a přesto by vyhrála volby? Slibem neurazíš a myslím, že dnes už ani volič nechte volební programy stran. Dokonce ani neočekává, že strana většinu předvolebních slibů vyplní.

A pak proběhnou volby. Polovina národa je spokojená a ta druhá našťavaná. Prohlašuje, že ten či onen není jejich prezidentem, premiérem či senátorem. Přitom je, protože to vyplývá z našeho právního řádu. Ostatně státní činitele nemusíme milovat, prostě jsou a rozhodují o nás. Výsledky voleb je nutné akceptovat,

protože na tom je založen demokratický stát. S tím se nedá nic dělat a to by vám potvrdil i Jára Cimrman. Změnit je možné až následujícími volbami. A co tedy mezi tím? Nadávat po hospodách, jít demonstrovat na náměstí? Proč ne, pokud si tím vybijete adrenalin. Ale k ničemu jinému to není. Co je názor desetitisícového davu proti mnohamilionové mlčící většině? Režimy se mění na náměstích jen v případě totalitních režimů, když to nejde spravedlivými volbami. A většinou u toho teče krev.

Co nám tedy zbývá, když rozdělená společnost není nic neobvyklého a bude realitou asi ještě hodně dlouho? Nenechat se rozeštvávat. Lidmi, sociálními sítěmi i médi. Vždyť ten druhý, co volil opačně, než já, je podobný člověk a jen má na věc jiný názor. Asi ho nepřesvědčím, aby změnil názor, ale proto přece nemusí být mým nepřítelem. Jistě bych se s ním shodl na spoustě ostatních věcí, jako bílé či červené, kam na dovolenou nebo na čem si pochutnat. O tom je vlastně život. Národ rozdělený na debily a jim odporující idioty nemá přece šanci. Je mnoho společných zájmů, které vyplývají už z toho, že jsme Češi a ty můžeme spolu prosazovat. Naštěstí i politická scéna už to trochu začíná chápat ve vztahu k EU nebo V4. Je dobré mluvit o názorech, ale nepersonifikovat je. Sdílet myšlenky. To je základ demokratické diskuse a už Masaryk se kdysi obával, že nám to bude dělat potíže. A dělá. Jsme tak ješitní, nebo neumíme prohrávat?

Jaká je alternativa? Pokud se nenaučíme spolu žít s rozdílnými názory a respektovat se jako lidi, ničeho nedosáhneme. Náš stát půjde dolů, bude narůstat chaos, až jednoho dne přijde diktátor a řekne tak dost. Od teď to bude tak a tak. A když se nebudete chovat, jak nařídím, tak uvidíte. A my budeme vzpomínat. Na zlaté časy, když jsme si mohli vybírat mezi Zemanem a Drahošem.

Apríl

Proč se prvního dubna vyvádíme aprílem? Úplně jasné to není a tradice sahá někam do 17. století. Podle křesťanského výkladu apríl souvisí s narozeninami Jidáše, který se měl právě 1. dubna narodit. Protože zradil Krista, nesmí se tento den údajně věřit všemu, co se řekne nebo stane. První známá písemná zmínka o vyvádění aprílem v českých zemích se datuje rokem 1690 a pochází z pera Bartoloměje Chrystellia z Prahy. Na konci 18. století jsou v české literatuře zprávy o prvodubnovém vtípkování již poměrně časté. Podle jedné z teorií má obyčej původ ve druhé polovině 16. století ve Francii, kde král Karel IX. v roce 1564 ediktem roussillonským stanovil začátek nového roku na 1. leden. Někde ho totiž slavili 25. března na Den zvěstování Panny Marie. A ti, kteří se tímto ediktem neřídili a slavili příchod nového roku stále celý týden do 1. dubna, tak údajně dali vzniknout „dni všech bláznů“. Tak si jen dejte pozor, aby vás ten den někdo nenapálil nebo neposlal pro komáří sádlo, mezery do žebříku či bublinky do vodováhy.

S imigračním úředníkem

Do you speak english? - Yes

Name? - Abdul a-Rhasib

Sex? - Three to five a week.

No, no...I mean male or female? - Yes, male, female sometimes camel.

Holy cow! - Yes, cow, sheep, animals in general.

But it's hostile? - Horse style, doggye style, any style.

Oh, dear! - No, no! Deer runs too fast. *z netu*

Co si dát na záznamník

Ahoj. Jsem pravděpodobně doma, jen se snažím vyhnout hovoru s někým, koho nemám rád. Zanechte vzkaz. Jestli vám nazavolám, jste to vy.

Tady Smrt. Jestli zanecháte své jméno a číslo, přijdu si pro vás!

Zdravíme, dovolal jste se na detektivní kancelář "Šestý smysl". Víme, kdo jste a co chcete, takže až uslyšíte pípnutí, můžete zavěsit.

Ahoj, já jsem Janův záznamník a jsem sám doma. Tak co mi navrhneš?

Dovolali jste se na 555 621 382. Proč? *z netu*

Manželský sex po padesátce

Jeden podnikatel poslal z práce své manželce fax, ve kterém stálo:

Moje milá manželko,

určitě chápeš, že mám jisté potřeby, které Ty jako 54-letá nemůžeš zcela uspokojit. Jsem s Tebou velmi šťastný a považuji Tě za dobrou manželku. Přesto doufám, že mi nebudeš mít za zlé, když se z tohoto faxu dozvíš, že trávím noc se svou 18-letou sekretářkou Vanesou v hotelu Comfort Inn. Neznepokoj se.

Před půlnocí budu doma.

Když se muž vrátí domů, našel v jídelně tento list:

Můj milý manželi,

dostala jsem Tvůj fax a děkuji Ti za upřímnost. Při této příležitosti Ti chci připomenout, že 54 let bylo před časem také Tobě. Současně Tě chci informovat, že v čase, kdy čteš tento list, budu s Michalem, mým učitelem tenisu, který je stejně jako Tvá sekretářka 18-letý, v hotelu Fiesta. Jako úspěšný podnikatel a se svými dobrými znalostmi matematiky určitě víš, že se nacházíme ve stejné situaci.... pouze s malým rozdílem: 18-letému to jde s 54-letou vícrát než 54-letému s 18-letou, takže se mnou do rána určitě nepočítej! *z netu*

Máme se bát genetického inženýrství?

Evropané se genetického inženýrství bojí a jsou se svým strachem ve vyspělém světě osamoceni. Vidět je to hlavně v zemědělství. Ve světě se pěstují geneticky upravené odolné zemědělské plodiny, díky nimž zemědělci šetří chemické postřiky i pohonné hmoty, protože nemusí tak často jezdit na pole. Evropa úrodu z nich každopádně dováží - bez genově upravené sóji by například nebylo čím krmit evropský dobytek. Ve farmaceutickém průmyslu je situace jiná, ten i v Evropě vyrábí léky pro lidi v geneticky upravených bakteriích. Medicínskému bádání zase prospívají geneticky upravená laboratorní zvířata: mušky octomilky se používají pro výzkum genetiky, rybky zebříčky pro poznání raného vývoje organismu, myši, potkani či opice pro výzkum nádorů nebo třeba neurologických onemocnění a tak dále. Výsledky přebírají lékaři, aby se s jejich pomocí dozvěděli, jak nejlíp léčit lidi. Genetické inženýrství umožňuje geny vypínat nebo dodávat nové, takže se rychle pozná, jaký vliv na nemoc mají. A dokáže dokonce stvořit laboratorní zvířata s vlastnostmi, které jsou pro výzkum lidských nemocí nejlepší. Čeká se také, že díky genetické modifikaci budou třeba moci v telech prasat vyrůst orgány, jež půjde transplantovat lidem, aniž by vyvolaly odmítavou imunitní reakci. A všude sem technika CRISPR-Cas9 vnáší větší rychlost, pohotovost, zacílenost. I díky ní začaly letos na podzim v Číně a brzy začnou i v USA experimenty slibující přelom v léčbě nádorů: vědci při nich lidským onkologickým pacientům změní DNA v bílých krvinkách typu T, které jsou součástí imunitního systému. Chtějí, aby upravené krvinky zaútočily na nádor a zničily ho. A to letošní rok představuje teprve začátek očekávatelného, mnohem masovějšího využití této metody. *z netu*

<http://jdem.cz/etxf86>

Konec konců, pokud se něco zvrtně, odneseme to stejně i my v Evropě. Díky své přeopatrnosti jen budeme na chvostu oboru. Historie ukazuje, že vždy, když člověk „něco mohl“, tak to stejně nakonec „udělal“.

Řešení úlohy: není

A slovo závěrem

Slováci nás zase předběhli – mají svoji první prezidentku. Pohlednou, a jaká bude, se ukáže později. Upřímně, na naší současné politické scéně si nedovedu představit žádnou ženu, která by mohla úspěšně kandidovat na prezidentku. V minulosti se mi na tento post zdála Miroslava Němcová, ale ta už teď působí příliš zatrpkle a zapškle. No uvidíme, jací lidé se nám nabídnou, až Miloš Zeman doprezidentuje.

Zuzana Čaputová to však nebude mít lehké, protože do ní lidé vkládají příliš nadějí a očekávání. Více, než je možné v reprezentativní prezidentské funkci splnit. Prezident je symbol státu, tak trochu jako monarcha. Je-li slušný a příkladný, jistě stát zdobí. Ale měl by být také autentickou osobností s pevnými názory. Ne tam plášt, kam veřejně minění.

Popřejme ji tedy hodně štěstí a úspěchů v její náročné a nezáviděníhodné cestě. Jistě přijede v nejbližší době na tradičně první návštěvu do Prahy.